

GORNO (1) *av*

Pierwsze o pochylone, końcowe jasne.

Sł stp brak, Cn s.v. dołem: nie gorno, Linde XVII – XVIII w.

Wyniosłe, dumnie, z wysoka: Lecz mówiłam chcąc ná nim to práwie wymęczyć Górnó/ ktemu z furią/ zkąd fie począł śmęcić. GosłCast 50.

Synonimy cf GORNIE

*Cf **GORNIE***

ZCh